

Din fluiere și flaute

Din fluiere și flaute v-am cîntat,
Dar nici n-ăti plîns, și nici nu atî jucat,
Ci atî rămas mereu nepăsători,
Ca turmele lipsite de păstori.

Din zorii zilei te-a chemat
Un glas atît de minunat,
Măcar acum la asfintit,
(:Întoarce-te popor iubit.:)

Eu v-am trimis, pescari și vînători,
Și cîntăreți, și oameni iscusiți,
Și pe proroci, pe ai Mei văzători,
Dar i-ati respins și stați tot împietriți.

Dar tu grumazul tîi l-ai întărit,
Și tot mai tare te-ai îndepărtat.
Eu te-am chemat, dar tu nu ai voit
Să te întorci și să fii vindecat.

Tu de la calea Mea te-ai abătut,
Ca un străin ce nu M-a cunoscut.
Eu am voit ca cloșca să vă strîng,
Și pentru voi am plîns și încă plîng.

Tu înspre lume ochii tîi-ai deschis,
Spre dumnezeii lor te-ai îndreptat.
Și ai uitat cum prin Cuvînt tîi-am zis
Căci Eu Sînt Domnul care te-am salvat.

Aruncă idolii ce-i strîngi la sîn,
Și cugetul și ochii să-ti sfîntești,
Nu mai trăi aşa ca un păgîn
Sub infiuzie firii pămîntești.

Aș vrea să-ti spun căci încă dorul tău
În inimă M-apasă neîncetat.
Am vrut să te salvez, poporul Meu,
Dar n-ai venit atunci cînd te-am chemat.

Să-ti fie scîrbă de tot ce-ai făcut,
Sfîntește-ti viața și te voi primi.
Să nu-ti mai fiu ca un necunoscut,
Să Mă cunoști cînd Eu îti voi vorbi.

(recital pînă la cor.)

Eu te-am iubit, și încă te aștept,
Căci vreau să te salvez poporul Meu.
Să te întorci să mergi pe drumul drept,
Ca să te întîlnești cu Dumnezeu.

Și-acuma spune-mi, ce-aș putea să-ți fac,
O Istraele ca să-ti fiu pe plac.
Căci ori de câte ori Eu ți-am vorbit,
Tu ai rămas cu inima-n pietrit.

Mereu iți strîngi comori pe acest pămînt,
Ca lumea care-i fară Dumnezeu.
Și ai uitat că Eu sănăt cel ce sănăt,
Și te-am chemat, căci vreau să fii al Meu.

Și acuma iată căci vei fi lăsat,
Și neamurile, te vor pustii.
Căci n-ai venit atunci cînd Te-am chemat,
Și vei gusta paharul cu urgii.

Cor:

Din zorii zilei te-a chemat
Un glas atît de minunat,
Măcar acum la asfintit,
(:Întoarce-te popor iubit.:)

Amin